

Živahno od jutra do večera

To, da so od 4. do 6. aprila v Krškem mladi razpravljali na svojem kongresu, že veste. Seveda, če niste v tej kongresomaniji medtem že na vse pozabili. Ne veste pa, da sva bila tam tudi midva s Teo in posebej za bralce Javne tribune pripravila reportažo. Ne bova vam pisala o mnogih izrečenih besedah, ki so se

razpršile po etru in na koncu pristale v planskih in podobnih dokumentih ter bodo povzročile mnoge potrebne in nepotrebne sestanke. Poglejmo raje, kaj se je dogajalo izven dvorane Doma Edvarda Kardelja, kjer je potekal kongres.

Osrednji prostor vsega obkongresnega dogajanja je bil Trg Matije Gubca, na katerem je bilo vse tri dni živahno od jutra do večera. Številne stojnice alternativnih gibanj so bile s svojimi provokativnimi gesli in plakati ter s pestro ponudbo literature deležne velike pozornosti, tako domačinov kot udeležencev kongresa. V svojih biltenih so mladi predstavili svojo dejavnost, program in uspehe, ki so jih do sedaj dosegli. Najbolj so bili v oči mirovniki s papirnati maketami raket v pisanih barvah, na svoji stojnici pa so zbirali podpise v protest proti aretaciji dveh poljskih državljanov. Velike pozornosti pa tudi obrekovanja so bile deležne predstavnice kluba Lilit — kluba za žensko emancipacijo. Ekologi so se osredotočili na aktualni problem gradnje elektrarn na Muri. Na zasedanju ene izmed komisij je, da so prodajali regrat po 1500 din za kilogram, možno pa je bilo kupiti tudi posamezne lističe. Prodajali so ga kot posebno vrsto — nabranega ob jedrski elektrarni Krško.

Svojo stojnico je imela tudi založba Knjižnice revolucionarne teorije. Naprodaj je imela vse do sedaj izdane knjige; predstavila pa je tudi knjigi, ki sta izšli ravno v času kongresa (S. Mežnarčič: Bosanci ter J. Šušteršič in M. Milharčič — Hladnik: Šolska reforma je papirnati tiger)

Program kulturnih prireditev se je v Krškem začel že precej pred kongresom samim. Že prvega marca je bil nastop alternativnih glasbenih skupin. Do 4. aprila se je zvrstilo lepo število literarnih prireditev, koncertov, razstav. V petek, ko se je kongres začel, je na Trgu Matije Gubca potekal maratonski rock koncert, na katerem je najprej nastopilo nekaj skupin iz Krškega in okolice, v večernem programu pa so se predstavile že uveljavljene slovenske skupine, med njimi Pankrti in Agropop. Svojo točko je imela tudi gledališka skupina Ane Monro. V soboto sta nastopila še Jani Kovačič in Marko Brecej. Vse dni je potekal tudi celodnevni video program Študentskega kulturnega centra iz Ljubljane.

Novinarji se nad pogoji za delo ne moremo pritoževati. Resda v dvorane nismo mogli (zaradi premajhnih prostorov), zato pa je bilo na razpolago veliko monitorjev, ki so omogočali redno spremljanje kongresnega dogajanja. Informativna služba, akreditiranje, tiskovno središče — vse je kljub velikemu številu novinarjev in udeležencev delovalo brez napak, predvsem pa hitro.

Tako, kongres je za nami, marsikaj se je dogajalo, marsikaj je bilo izrečenega. Upajmo samo, da bo tudi kaj storjenega.

Mile Jovanović
Tea Miška

Kakšne čičke-čačke pa so to, boste rekli. To niso nobene čičke-čačke, ampak reklamni panoji alternativnih gibanj — mirovnikov, ekologov, duhovnih gibanj, gibanj za ženska vprašanja...

Ko bom velik, bom bil tudi jaz mladinec. Danes sem prišel z mamo in atijem pogledat, kaj delajo. Nič ne razumem. Najbrž zato, ker sem še majhen. Ampak, ko bom zrastel...

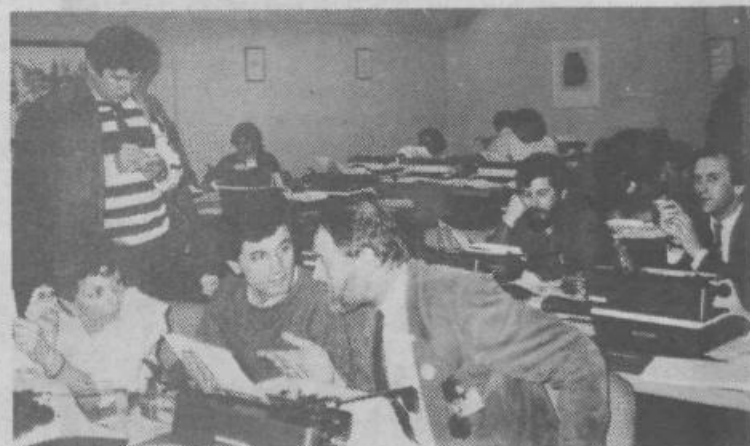

Oglušujoča glasba, dvigi rok, pozabavanje v ritmu, spremljajoči trušč in hrušč — tudi to je del mladinske kulture.

No, to smo pa mi — udeleženci 12. kongresa ZSMS. Kar na tla smo posedli, kar ni najbolj kongresno, je pa zato toliko bolj praktično.

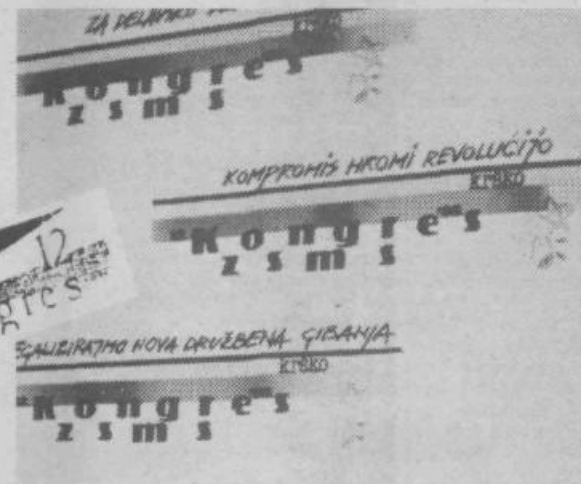
12. krško '86 ZSMS Kongres

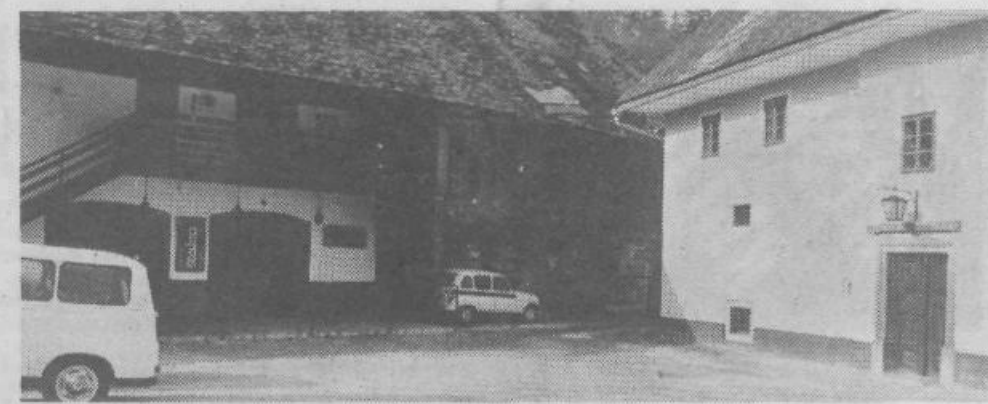
Tu smo tipkali, črtali, popravljali, razmišljali in izmenjavali informacije. Vse to smo podkrepili s fotografijami in rezultat je pred vami.

Ti mladinci so pa res dolgočasni. Če bo še naprej vladalo takšno mrtvilo, res ne vem, kaj bomo počeli. Tega gumitvista imamo počasi že dovolj.

To je le delček parol in idej 12. kongresa. Želimo pa si, da bi bila realizacija vsaj pol tako izvirna in domiselna, kot so zgoraj napisane ideje.

Vodnikova domačija, Štalca in podrtija

Pridobitev z »okraskom«

Morda se boste vprašali, kako je ta prispevek zašel na mladinsko stran. Redni bralci Javne tribune se verjetno še spomnite, da smo lansko leto v marcu mesecu imeli tri kantavtorske večere v paviljonu ob Vodnikovi domačiji. Bili so to prvi poskusi CIDMS, da bi dvorana zaživela vsako sredo zvečer. Le upamo lahko, da si bomo kadrovske in finančne opomogli in nadaljevali s klubskimi večeri. Vam, Šiškarjem, ne sme biti v ponos, da prijeten prostor za manjše prireditve ob večerih sameva in le redki so trenutki, ko v njem teče kulturni program. Pa tako tamamo, da ni prostorov!

Ze veste? Od 3. oktobra 1985 je ob Vodnikovi domačiji odprt prijeten lokal, ki ga je družina Vinček imenovala Štalca. In zakaj Štalca? V Vodnikovih časih so bili ti prostori gospodarsko poslopje — štala in na vrhu senik. Še preden je lokal dobil svojo današnjo podobo, si je lastnik prizadeval poiskati mu ustrezno ime. Notranost (pridite in si oglejte) in ime se skladno ujemata z Vodnikovo domačijo. Prijetno vzdušje s svojo prijaznostjo še popestrijo lastnica Nadja, mož

Peter in sin Samo. Ob postrežbi pizze Štalca, Primorke, Vodnik, Zmajček, toplim sendviču, cocktailu Štalca in zanimivem klepetu vam čas hitro mine. Domačnost in prijaznost vas vedno znova vabita nazaj. V toplejših mesecih bomo lahko posedali na vrto in naš pogled bo uprt na Vodnikovo domačijo.

Vendar še vedno ostaja nerešen problem stare podrtije ob Štalci, katere lastnik ne kaže interesa po obnovi. Čeprav so bile ponujene že marsikateri variante, so vse prošnje naletele na gluha ušesa. Lahko si mislite, kakšni so občutki tistih (tudi tujih turistov), ki si pridejo ogledat zgodovinsko rojstno hišo Valentina Vodnika.

Res ni nobene službe, organa, da bi rešili ta problem? Se bomo še vnaprej dogovarjali, pogovarjali, obljubljali? Upajmo, da ne. Naj s tem prispevkom mladi opozorimo na naš kulturni hram in na nelep okrask v obliki podrtije. Le upajmo, da bomo kmalu lahko objavili članka z naslovoma:

Prijetni večeri v paviljonu.
Problem podrtije je rešen.
Veseli bomo tudi vaših odzivov in mnenj na ta članek.

Bogo Seme

Živahno v Vodnikovi domačiji

Vodnikova domačija vse bolj postaja središče kulturnega dogajanja v Šiški. Slavistično društvo Slovenije in Slovanska knjižnica, ki praznuje štiridesetletnico delovanja, sta pripravila razstavo Od bržinskih spomenikov do baroka. Na razstavi, ki bo odprta do jeseni, si je moč ogledati dela o posameznih ustvarjalcih naše najzgodnejše književne in sploh kulturne preteklosti. V razstavi je zajeta celotna tematika od strokovne literature do leposlovja. Med razstavljenimi omenimo dela dr. Jožeta Rajhmana (Prva slovenska knjiga), Andreja Rijavca (Glasbeno delo na Slovenskem v obdobju protestantizma) in Mimi Malenškove (Inkvizitor).

Konec marca in v začetku aprila so si ljubitelji slikarstva lahko ogledali samostojno razstavo akademskega slikarja Matjaža Schmidta, ki ga poznamo predvsem kot ilustratorja. Kot takega ga prvič srečamo leta 1974 v sobotni prilogi Dela. Odtlej se njegovo ime pojavlja v številnih revijah, še posebej redni gost pa je v mladinski periodiki (Kurirček, Pionirski list, Pionir). Prva knjiga z njegovimi ilustraci-

jami se pojavi leta 1974, do danes pa jih je ilustriral že prek 50. Schmidta označuje bogata pripovednost, zvesto spremljanje besedne predloge, ne glede na zvrst, in sposobnost prilagajanja likovne podobe različnim starostnim stopnjam.

11. aprila pa so odprli fotografsko razstavo slikarja, fotografa in glasbenika Luciana Kleve. Koprski umetnik je končal študij slikarstva na akademiji v Milanu, istočasno pa je diplomiral tudi na šoli za design in fotografijo. Kleva se ne loteva fotografije na klasičen način, poudarja uporabo kolaža in s toniranjem poskuša poudariti vtis fotografij. Razstava bo odprta do 4. maja.

V maju bosta sledili še dve razstavi. Najprej bo svoje ustvarjanje predstavilo Društvo fotografskih delavcev, za njimi pa še amaterji Donitove ex tempore.

Mile Jovanović